

Απόφαση 1 / 2021 (ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 1/2021

airetos.gr

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές της Πλήρους Ολομέλειας: Αγγελική Αλειφεροπούλου, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ειρήνη Καλού, Δήμητρα Κοκοτίνη, Αλτάνα Κοκκοβού και Γεώργιο Αποστολάκη, Αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου, Διονυσία Μπιτζούνη, Γεώργιο Παπαηλιάδη, Ναυσικά Φράγκου, Μαρία Τζανακάκη, Νικόλαο Πιπιλίγκα, Αρετή Παπαδιά - Εισηγήτρια, Αντιγόνη Καραϊσκού - Παλόγου, Θεόδωρο Κανελλόπουλο, Γρηγόριο Κουτσοκώστα, Ελένη Φραγκάκη, Μαρία Βασδέκη, Ζαμπέτα Στράτα, Γεώργιο Χριστοδούλου, Πηνελόπη Παρτσαλίδου - Κομνηνού, Κωνσταντίνα Μαυρικοπούλου, Μαρία Κουβίδου, Σταματική Μιχαλέτου, Όλγα Σχετάκη - Μπονάτου, Θεόδωρο Μαντούβαλο, Γεώργιο Κόκκορη, Πελαγία Ακάσογλου, Ελισάβετ Τσιρακίδου, Βασίλειο Μαχαίρα, Καλλιόπη Πανά, Μαρία Μουλιανιτάκη, Μαριάνθη Παγουτέλη, Μυρσίνη Παπαχίου, Αικατερίνη Βλάχου, Άννα Φωτοπούλου - Ιωάννου, Ιωάννα Κλάπα - Χριστοδουλέα, Παναγιώτη Αθανασόπουλο, Χρήστο Κατσιάνη Ασημίνα Υφαντή, Ιωάννα Μαργέλλου - Μπουλταδάκη, Ιωάννη Δουρουκλάκη, Μαρία Κουφούδη, Γεώργιο Καλαμαριδή, Μαρία Ανδρικοπούλου, Ευστάθιο Νίκα, Σοφία Πολύζου - Θεοχαρίδη, Μαρία Βάρκα και Άννα Αγγελάτου - Βασιλείου, Αρεοπαγίτες, (κωλυομένων των λοιπών δικαστών της σύνθεσης).

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 17 Δεκεμβρίου 2020, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Όλγας Σμυρλή (κωλυομένου του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου) και της Γραμματέως Αγγελικής Ανυφαντή, για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ:

Των καλούντων - αναιρεσιβλήτων - αναιρεσιδόντων - υπέρ των οποίων πρόσθετες παρεμβάσεις: 1)Ι. Μ. του Π., 2)Γ. - Ε. Β. του Π., 3)Α. Π. του Ε., 4)Σ. Κ. του Π., 5)Γ. Κ. του Χ., 6)Α. Π. του Δ., 7)Δ. Γ. του Η., 8)Α. Τ. του Α., 9)Π. Π. του Κ., 10)Μ. Τ. του Α., 11)Μ. Λ. του Ι., 12)Α. Τ. του Γ., 13)Ε. Μ. του Β., 14)Γ. Κ. του Α., 15)Κ. Κ. του Ι. - Ι., 16)Ν. Κ. του Λ., 17)Σ. Γ. του Χ., 18)Π. Σ. του Ι., 19)Π. Κ. του Ν., 20)Θ. Ν. του Ν., 21)Π. Κ. του Μ., 22)Γ. Α. του Σ. - Μ., 23)Ζ. Π. του Κ., 24)Β. Σ. του Ν., 25)Μ. Φ. του Μ., 26)Ε. Σ. του Ε., 27)Π. Δ. του Γ., 28)Ι. Κ. του Χ., και 29)Α. Π. του Α., κατοίκων ... (εκ της εργασίας τους), οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Ειρήνη Χαντζάρα, η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Της καθής η κλήση - αναιρεσιδούσας - αναιρεσίβλητης - καθ'ων οι πρόσθετες παρεμβάσεις: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και τον διακριτικό τίτλο "ΣΤΑ.ΣΥ Α.Ε.", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Γεώργιο Λεβέντη, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

Των προσθέτως παρεβαινόντων υπέρ των καλούντων - αναιρεσιβλήτων - αναιρεσιδόντων: Α)Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στις Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.) όλης της Χώρας, που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους της Σπυρίδωνα Μπαλατσούκα και Δημήτριο Βασιλείου, οι οποίοι κατέθεσαν προτάσεις.

Β)1)Γ. Σ. του Μ., κατοίκου ..., 2)Μ. Κ. του Ι., κατοίκου ..., 3)Σ. Α. του Γ., κατοίκου ... 4)Δ. Π. του Σ., κατοίκου ..., 5)Δ. Μ. του Χ., κατοίκου ..., 6)Σ. Σ. του Σ., κατοίκου ..., 7)Δ. Μ. του Κ., κατοίκου ... 8)Α. Κ. του Ε., κατοίκου ..., 9)Δ. Λ. του Β., κατοίκου ..., 10)Κ. Ζ. του Ι., κατοίκου ..., 11)Μ. Ι. του Κ., κατοίκου ..., 12)Θ. Κ. του Σ., κατοίκου ... 13)Β. Α. του Π., κατοίκου ..., 14)Β. Τ. του Θ., κατοίκου ...), 15)Ε. Θ. του Ε., κατοίκου ..., 16)Σ. Μ. του Ε., κατοίκου ..., 17)Θ. Σ. του Π., κατοίκου ..., 18)Χ. Γ. του Δ., κατοίκου ...), 19)Α. Ψ. του Β., κατοίκου ...), 20)Γ. Κ. του Ε., κατοίκου ..., 21)Α. Ν. του Ν., κατοίκου ...), 22)Ν. Σ. του Μ., κατοίκου ..., 23)Σ. Κ. του Ν., κατοίκου ..., 24)Σ. Λ. του Χ., κατοίκου ..., 25)Σ. Ζ. του Β., κατοίκου ... (...), 26)Χ. Α. του Η., κατοίκου ... 27)Γ. Τ. του Δ., κατοίκου ..., 28)Σ. Π. του Κ., κατοίκου ... 29)Δ. Π. του Χ., κατοίκου ..., και 30)Ι. Λ. του Κ., κατοίκου .... Ο 7ος (Δ. Μ.) δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και οι λοιποί εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Φώτιο Κλαουδάτο, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 18/5/2015 αγωγή των ήδη καλούντων και άλλου προσώπου που δεν

είναι διάδικος στη δίκη αυτή, που κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 30/2016 του ίδιου Δικαστηρίου και 629/2018 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζήτησε η καθής η κλήση - αναιρεσιούσα - αναιρεσίβλητη εταιρεία με την από 21/3/2018 (με αριθμό κατάθεσης 50/2018) αίτησή της και οι καλούντες - αναιρεσίβλητοι - αναιρεσιόντες με την από 26/3/2018 (με αριθμό κατάθεσης 58/2018) αίτησή τους, οι οποίες συνεδικάσθηκαν και εκδόθηκε η 1349/2019 απόφαση του Β2' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή παραπέμφθηκε ενώπιον της Πλήρους Ολομέλειας του Αρείου Πάγου ο δεύτερος λόγος της από 21-3-2018 (με ειδικό αριθμό κατάθεσης 50/2018) αίτησης αναίρεσης, καθώς και ο μοναδικός λόγος της από 26-3-2018 (με ειδικό αριθμό κατάθεσης 58/2018) αντίθετης αίτησης αναίρεσης. Μετά την απόφαση αυτή και την από 2/12/2019 κλήση των καλούντων, η οποία προσδιορήθηκε αυτεπαγγέλτως με την από 23/9/2020 πράξη της Προέδρου του Αρείου Πάγου, μετά τη ματαίωση της αρχικά ορισθείσας συζήτησης, η υπόθεση φέρεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου τούτου. Οι προσθέτως παρεμβαίνοντες ζήτησαν να γίνουν δεκτές οι από 6/3/2020 και από 11/11/2020 πρόσθετες παρεμβάσεις τους αντίστοιχα. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Οι πληρεξούσιοί τους, αφού έλαβαν κατά σειρά το λόγο από την Πρόεδρο, ανέπτυξαν και προφορικά τους σχετικούς ισχυρισμούς τους, οι οποίοι αναφέρονται και στις προτάσεις τους και ζήτησαν η μεν των καλούντων να γίνει δεκτός ο μοναδικός λόγος της από 26-3-2018 αίτησης αναίρεσης, ο δε της καθής η κλήση, να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος της από 21-3-2018 αίτησης αναίρεσης και οι των προσθέτως παρεμβαίνόντων να γίνουν δεκτές οι πρόσθετες παρεμβάσεις και να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος της από 21-3-2018 αίτησης αναίρεσης, καθένας την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη του.

Η Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο, πρότεινε να ανααιρεθεί η 629/2018 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και να απορριφθούν οι πρόσθετες παρεμβάσεις.

Κατά την 27η Μαΐου 2021, ημέρα που συγκροτήθηκε το Δικαστήριο τούτο προκειμένου να διασκεφθεί για την ανωτέρω υπόθεση, ήταν απόντες οι Αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου Ειρήνη Καλού και Γεώργιος Αποστολάκης και οι Αρεοπαγίτες Γεώργιος Παπαηλιάδης, Μαρία Τζανακάκη, Ζαμπέτα Στράτα, Μαρία Κουβίδου, Γεώργιος Κόκκορης, Βασίλειος Μαχαίρας, Μυρσίνη Παπαχίου, Ιωάννα Κλάπα - Χριστοδουλέα, Παναγιώτης Αθανασόπουλος και Γεώργιος Καλαμαρίδης, οι οποίοι είχαν δηλώσει κώλυμα αρμοδίως. Παρά ταύτα, παρισταμένων, πλην αυτών, πλέον των είκοσι εννέα (29) μελών εκ των συμμετασχόντων στη συζήτηση την υπόθεσης, κατ' άρθρο 23 παρ.2 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση μετά το άρθρο 44 του ν. 3659/2008, το Δικαστήριο είχε την εκ του νόμου απαρτία, για να διασκεφθεί.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Νομίμως φέρεται ενώπιον της Πλήρους Ολομέλειας του Αρείου Πάγου η προκείμενη υπόθεση με την από 23-09-2020 πράξη της Προέδρου του Αρείου Πάγου, ορισμού αυτεπαγγέλτως δικασίμου για την εκδίκασή της στις 17-12-2020, κάτω από την από 2-12-2019 κλήση των αναιρεσιόντων - αναιρεσίβλητων και εγγραφής στο οικείο πινάκιο από τη γραμματέα του Δικαστηρίου στη δικάσιμο αυτή (ν.4722/2020 άρθρο 72 παρ.1), ύστερα από τη ματαίωση της συζήτησης της υπόθεσης κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 26-3-2020, λόγω προσωρινής αναστολής λειτουργίας των Δικαστηρίων της Επικράτειας, για το χρονικό διάστημα από 13-3-2020 έως 27-3-2020, δυνάμει της Κοινής Υπουργικής Απόφασης Αριθμ. Δ1α/Γ.Π.οικ.17734/2020 (ΦΕΚ Β 833/12-3-2020). Ειδικότερα, υπόκειται προς κρίση ο από τον αριθμό 1 του άρθρου 560 του Κ.Πολ.Δικ., δεύτερος λόγος της από 21.3.2018 με αριθμό καταθέσεως 27809/2018 αιτήσεως της αναιρεσιούσας και ο μόνος λόγος της από 26-3-2018 με αριθμό καταθέσεως 31082/2018 αιτήσεως των αναιρεσιόντων, με τους οποίους διώκεται η αναίρεση της υπ' αριθμ. 629/2018 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δικάσαντος ως Εφετείου, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (εργατική διαφορά). Οι αναιρετικοί αυτοί λόγοι παραπέμφθηκαν στην πλήρη Ολομέλεια του Δικαστηρίου τούτου με την 1349/2019 απόφαση του Β2 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 563 παρ. 2 εδ. β' του Κ.Πολ.Δικ., καθώς επίσης και της διάταξης του άρθρου 23 παρ. 2 εδ. γ' και δ' του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων (ν. 1756/1988), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 2331/1995, επειδή κρίθηκε ότι τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, αν κατ'ορθή ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 29 παρ.2ν.4024/2011, πρώτου υποπαρ.Γ1 περ.12 ν.4093/2012, 31 παρ.1 ν.4354/2015 τυγχάνει

εφαρμοστέα μία ενιαία μείωση επί των κατά την 31/10/2011 αποδοχών των αναιρεσιδόντων - αναιρεσιβλήτων κατά ποσοστό 25% αμέσως, ετεροχρονιζόμενη μετά την 31 Δεκεμβρίου 2016 κατά το τυχόν υπερβάλλον ή είναι εφαρμοστέες δύο μειώσεις, μία την 1η Νοεμβρίου 2011 κατά ποσοστό μέχρι 25% και μία την 1η Ιανουαρίου 2013 κατά ποσοστό πάλιν μέχρι 25% επί των προκυπτουσών από την εφαρμογή της πρώτης μείωσης αποδοχών, ετεροχρονιζόμενες αμφοτερες μετά την 31η Δεκεμβρίου 2016 κατά τα τυχόν υπερβάλλοντα ποσοστά. 2. Από τη διάταξη του άρθρ. 80 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι, αν σε δίκη, που εκκρεμεί μεταξύ άλλων, τρίτος έχει έννομο συμφέρον να νικήσει κάποιος διάδικος, δικαιούται, έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση για να υποστηρίξει το διάδικο αυτό, προκύπτει ότι η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί για πρώτη φορά και στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Στην αναιρετική διαδικασία ο προσθέτως παρεμβαίνων περιορίζεται σε μόνη την υποστήριξη ή αντίκρουση των λόγων της αναίρεσης, στις οποίες εξαντλείται και το δικαίωμα των κυρίων διαδίκων. Από την ίδια διάταξη σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρ. 68 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι δικαστική προστασία έχει δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον, προκύπτει, περαιτέρω, ότι αναγκαία διαδικαστική προϋπόθεση για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης είναι η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο του παρεμβαίνοντος, το οποίο υφίσταται, όταν μ' αυτή μπορεί να προστατευθεί δικαίωμά του ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης. Πρέπει όμως ο παρεμβαίνων, τόσο ως προς το δικαίωμά του, όσο και ως προς τη δημιουργία σε βάρος του υποχρέωσης, να απειλείται από τη δεσμευτικότητα, την εκτελεστικότητα ή ανάλογα από τις τυχόν αντανακλαστικές συνέπειες της απόφασης που θα εκδοθεί. Ως εκ τούτου, για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης δεν αρκεί το ότι σε δίκη, εκκρεμή μεταξύ άλλων, πρόκειται να λυθεί νομικό ζήτημα που θα ωφελήσει ή θα βλάψει τον προσθέτως παρεμβαίνοντα σε συναφή διαφορά του με κάποιον από τους διαδίκους ή τρίτο, που είναι ή πρόκειται να καταστεί επίδικη, αλλά απαιτείται η έκβαση της δίκης, στην οποία παρεμβαίνει, να θίγει από την άποψη του κρινόμενου νομικού ή πραγματικού ζητήματος τα έννομα συμφέροντά του. (ΟΛΑΠ 9/2012,11/2011, 14/2008). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 622 παρ. 2 αριθ. 2 του ΚΠολΔ (όπως η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.2016 μετά την αντικατάσταση του τέταρτου βιβλίου του ΚΠολΔ - άρθρ. 591 έως 681 Δ - με το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο του Ν. 4335/2015 και τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής, ενόψει του χρόνου άσκησης των υπό κρίση παρεμβάσεων, ταυτόσημη με την καταργηθείσα προϊσχύουσα διάταξη του άρθρου 669 αρ.2 ΚΠολΔ), στις εργατικές διαφορές αναγνωρισμένα επαγγελματικά σωματεία εργαζομένων ή εργοδοτών, αναγνωρισμένες ενώσεις τους ή επιμελητήρια έχουν το δικαίωμα να παρέμβουν μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης υπέρ διαδίκου, εφόσον είναι μέλος τους ή μέλος κάποιας από τις οργανώσεις που αποτελούν την ένωση. Με βάση την ανωτέρω διάταξη συνδικαλιστικές ενώσεις, οιοδήποτε βαθμού, δεν έχουν δικαίωμα να παρέμβουν υπέρ διαδίκων, οι οποίοι δεν είναι μέλη τους ή μέλη κάποιας από τις οργανώσεις που αποτελούν την ένωση. 3. Στην προκειμένη περίπτωση, ασκήθηκαν ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου οι ακόλουθες παρεμβάσεις: 1) με το από 6-3-2020 δικόγραφο, η πρόσθετη παρέμβαση της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης "Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α) όλης της χώρας", κατά της αναιρεσιδόντας (εναγομένης) και υπέρ των αναιρεσιβλήτων (εναγόντων), η οποία επικαλείται ότι έχει έννομο συμφέρον να απορριφθεί ο παραπεμφθείς στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου δεύτερος λόγος αναίρεσης της αναιρεσιδόντας από τη διάταξη του άρθρου 560 αρ.1 του ΚΠολΔ, αν κατ' ορθή ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 29 παρ.2ν.4024/2011, πρώτου υποπαρ.Γ1 περ.12 ν.4093/2012,31 παρ.1 ν.4354/2015 τυγχάνει εφαρμοστέα μία ενιαία μείωση επί των κατά την 31/10/2011 αποδοχών των αναιρεσιδόντων - αναιρεσιβλήτων κατά ποσοστό 25% αμέσως, ετεροχρονιζόμενη μετά την 31 Δεκεμβρίου 2016 κατά το τυχόν υπερβάλλον ή είναι εφαρμοστέες δύο μειώσεις, μία την 1η Νοεμβρίου 2011 κατά ποσοστό μέχρι 25% και μία την 1η Ιανουαρίου 2013 κατά ποσοστό πάλιν μέχρι 25% επί των προκυπτουσών από την εφαρμογή της πρώτης μείωσης αποδοχών, αφού αφορά σε νομικό ζήτημα που σχετίζεται με τη ρύθμιση των αποδοχών και των εργαζομένων στις ΔΕΥΑ μελών των οργανώσεων που την αποτελούν, που καταλαμβάνονται από τις ίδιες διατάξεις και ότι το αποτέλεσμα της παρούσας, ως νομολογιακό προηγούμενο, ενδέχεται να επηρεάσει και συμφέροντα των ανωτέρω εργαζομένων στις ΔΕΥΑ, των οποίων ήδη εκκρεμούν αγωγές ενώπιον των δικαστηρίων. Η παρέμβαση αυτή ασκείται χωρίς άμεσο έννομο συμφέρον της ανωτέρω δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, διότι το αποτέλεσμα της παρούσας, ως νομολογιακό προηγούμενο, δεν επηρεάζει νομικά τη θέση των φυσικών προσώπων,

εργαζομένων στις ΔΕΥΑ, αφού, κατά το άρθρο 580 παρ.4 του ΚΠολΔ, οι αποφάσεις της Ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου δεσμεύουν τα δικαστήρια που ασχολούνται με την ίδια υπόθεση ως προς τα νομικά ζητήματα που έλυσαν ούτε, άλλωστε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 662 ΚΠολΔ δικαιολογείται η άσκηση αυτής, εφόσον η παρεμβαίνουσα, δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, δεν έχει δικαίωμα να παρέμβει υπέρ των αναιρεσιβλήτων εργαζομένων της "ΣΤΑ.ΣΥ.ΑΕ", οι οποίοι δεν είναι μέλη των οργανώσεων (πρωτοβαθμίων) που την αποτελούν και 2) με το από 11-11-2020 δικόγραφο, η πρόσθετη παρέμβαση των παρεμβαίνόντων Σέρμπου Γεωργίου κλπ (συν.30) υπέρ των αναιρεσιβλήτων και κατά της αναιρεσειούσας "ΣΤΑ.ΣΥ ΑΕ", με την επίκληση ότι έχουν έννομο συμφέρον να απορριφθεί ο ανωτέρω παραπεμφθείς λόγος αναιρέσης της τελευταίας, επειδή οι ίδιοι, συνδεδόμενοι με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου με την εταιρεία με την επωνυμία ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (ΕΑΣ ΑΕ) με το διακριτικό τίτλο ΕΒΟ-ΠΥΡΚΑΛ, καταλαμβάνονται από τις ανωτέρω διατάξεις, κατ' εφαρμογή των οποίων έχουν υποστεί μειώσεις πέραν του 25% επί των αποδοχών τους του μήνα Οκτωβρίου του 2011, ότι αυτοί έχουν ήδη ασκήσει αγωγή επιδιώκοντας την καταβολή των ποσών πέραν του 25% κατά της εργοδοτριάς τους, που έγινε δεκτή και από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, ήδη δε εκκρεμεί αναίρεση της εργοδοτριάς τους και ότι το αποτέλεσμα της παρούσας, ως νομολογιακό προηγούμενο, ενδέχεται να επηρεάσει και τα δικά τους συμφέροντα. Η δεύτερη παρέμβαση, ως προς τον έβδομο παρεμβαίνοντα Δ. Μ., που δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, είναι απαράδεκτη, ενόψει του ότι δεν αποδεικνύεται ρητή πληρεξουσιότητα από τον ανωτέρω έβδομο παρεμβαίνοντα προς τον φερόμενο ως πληρεξούσιο δικηγόρο του, Φώτη Κλαουδάτο, που υπογράφει την ένδικη παρέμβαση για την άσκησή της στο όνομά του. Η παρέμβαση αυτή, ως προς τους λοιπούς παρεμβαίνοντες, με τα σ' αυτή επικαλούμενα, δεν συγκροτεί έννομο συμφέρον για την άσκησή της. Τούτο, διότι, ως προς το νομικό ζήτημα, η απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου δεν είναι δεσμευτική και για τις εκκρεμείς υποθέσεις των παρεμβαίνόντων, αφού, κατά το άρθρο 580 παρ.4 του ΚΠολΔ, οι αποφάσεις της Ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου δεσμεύουν τα δικαστήρια που ασχολούνται με την ίδια υπόθεση ως προς τα νομικά ζητήματα που έλυσαν. Επομένως, οι παρεμβάσεις αυτές ασκούνται χωρίς άμεσο έννομο συμφέρον και πρέπει να απορριφθούν, ως απαράδεκτες. 4. Ο ν. 4024/2011 "Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολογιο-βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015" (ΦΕΚ Α' 226/27-10-2011), ορίζει στο Κεφάλαιο Δεύτερο αυτού και υπό τον τίτλο "Σύστημα βαθμολογικών προαγωγών και μισθολογικής εξέλιξης των υπαλλήλων του Κράτους, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού και άλλων φορέων του δημόσιου τομέα και συναφείς διατάξεις", τα εξής: Στο άρθρο 4, ότι "1. Στις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί υπάλληλοι και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ): α) του Δημοσίου, β) των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ), πρώτου και δεύτερου βαθμού, γ) των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ), [...]. 2. Υπάλληλοι και λειτουργοί που δεν εμπίπτουν ευθέως στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, [...] εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 17", στο δε άρθρο 6 παρ.1, ότι "Οι θέσεις όλων των κατηγοριών εκπαίδευσης - Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ), Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΤΕ), Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΔΕ) και Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης (ΥΕ) - κατατάσσονται σε έξι (6) συνολικά βαθμούς, κατά φθίνουσα σειρά, [...]". Στο άρθρο 12 του νόμου αυτού καθορίζεται το σύστημα μισθολογικής εξέλιξης των υπαλλήλων του άρθρου 4 και στο άρθρο 14 καθορίζονται οι μηνιαίες αποδοχές κάθε υπαλλήλου. Στο άρθρο 29 παρ.2 του ίδιου νόμου, όπως τροποποιήθηκε από τότε που ίσχυσε με το άρθρο 3 παρ.3 της ΠΝΠ 16/16-12-2011 (ΦΕΚ Α' 262/16-12-2011), ορίζεται ότι "Σε περίπτωση που από τις ρυθμίσεις των διατάξεων του Κεφαλαίου αυτού προκύπτουν συνολικές μηνιαίες αποδοχές μεγαλύτερες από αυτές που έπαιρναν οι δικαιούχοι τους κατά τον τελευταίο μήνα πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος Κεφαλαίου, η προκαλούμενη αύξηση καταβάλλεται ως εξής: [α)... β)... γ)...]. Εφόσον προκύπτει μείωση, η οποία είναι μεγαλύτερη κατά ποσοστό του 25% των αποδοχών που ελάμβαναν οι δικαιούχοι κατά τον τελευταίο μήνα πριν την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου, χωρίς στην ανωτέρω σύγκριση να λαμβάνεται υπόψη το ποσό που καταβάλλεται ως επίδομα θέσης ευθύνης, η συνολική μείωση κατανέμεται ως εξής: α) 25% μείωση επί των αποδοχών που ελάμβαναν οι δικαιούχοι κατά τον τελευταίο μήνα πριν την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου, με την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου,

β) η υπερβάλλουσα μείωση ισόποσα σε χρονικό διάστημα δύο (2) ετών, το οποίο αρχίζει ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου". Εξάλλου, στο άρθρο 31 του ίδιου νόμου και υπό τον τίτλο "Αναλογικές ρυθμίσεις για νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα", ορίζεται στην παρ.1 αυτού ότι: "α) Στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (ΝΠΙΔ) που ανήκουν στο κράτος ή σε ΝΠΔΔ ή σε ΟΤΑ, κατά την έννοια της επίτευξης κρατικού ή δημόσιου ή αυτοδιοικητικού σκοπού, εποπτείας, διορισμού και ελέγχου της πλειοψηφίας της Διοίκησής τους, συμπεριλαμβανομένων των Γενικών και Τοπικών Οργανισμών Εγγείων βελτιώσεων, ή επιχορηγούνται τακτικά, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από πόρους των ως άνω φορέων κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, καθώς και των λοιπών δημόσιων επιχειρήσεων, οργανισμών και ανώνυμων εταιριών, που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (Α' 314), όπως έχουν τροποποιηθεί με τις διατάξεις της παρ.1α του άρθρου 1 του ν. 3899/2010 (Α' 212), με εξαίρεση τα ΝΠΙΔ του ν. 3864/2010 (Α' 119) και άρθρου 1 του ν. 3986/2011 (Α' 152), εφαρμόζεται ανώτατο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβών προσωπικού σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους. [...]". Στις παρ.3 και 4 του ίδιου άρθρου, όπως αυτές συμπληρώθηκαν από τις παρ.3 και 4, αντίστοιχα, του άρθρου 1 της από 31-12-2011 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 268/31-12-2011), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο δεύτερο του ν. 4047/2012 (Α' 31) και έχει ισχύ νόμου από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, ορίζεται ότι: "3. Για τους εργαζόμενους στους φορείς της υποπαραγράφου 1α με σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου, το ανώτατο όριο των μηνιαίων τακτικών αποδοχών για κάθε εκπαιδευτική κατηγορία ΥΕ, ΔΕ, ΤΕ και ΠΕ ισούται με το αντίστοιχο ανώτατο όριο που προκύπτει κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου για τους υπαλλήλους με αντίστοιχη σχέση εργασίας (ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου) στο Δημόσιο. [...]". Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου καθ' ύλην Υπουργού μπορεί να εξαιρούνται κλάδοι ή ειδικότητες των φορέων της υποπαραγράφου 1α από τα ανώτατα όρια μηνιαίων τακτικών αποδοχών που προβλέπονται στα προηγούμενα εδάφια της παρούσης παραγράφου, εφόσον, σε κάθε περίπτωση, το μέσο κατά κεφαλή κόστος των πάσης φύσεως αποδοχών, επιδομάτων, αποζημιώσεων και αμοιβών γενικά, δεν υπερβαίνει τα όρια που ορίζονται στην επόμενη παράγραφο του παρόντος άρθρου. 4. Το μέσο κατά κεφαλή κόστος των πάσης φύσεως αποδοχών, επιδομάτων, αποζημιώσεων και αμοιβών γενικά, εξαιρουμένων των εργοδοτικών εισφορών, των φορέων της υποπαραγράφου 1α του παρόντος άρθρου, απαγορεύεται να υπερβαίνει τα χίλια εννιακόσια (1.900) ευρώ το μήνα. Αν με την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου προκύπτει μέσο κατά κεφαλή κόστος των πάσης φύσεως αποδοχών, επιδομάτων, αποζημιώσεων και αμοιβών γενικά του πάσης φύσεως προσωπικού του φορέα, μικρότερο του 65% του μέσου κατά κεφαλή αντίστοιχου κόστους του φορέα, όπως αυτό είχε διαμορφωθεί κατά την 31-12-2009, ισχύει ως όριο, το ως άνω όριο του 65%". Ακόμη, στην παρ.7 του άρθρου 31 του ίδιου ως άνω νόμου, ορίζεται ότι "Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ.2 του άρθρου 29 εφαρμόζονται αναλογικά και στους εργαζόμενους των φορέων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εφόσον προκύπτει μείωση των συνολικών μηνιαίων αποδοχών τους μεγαλύτερη από το ποσοστό που ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ.2 του άρθρου 29", στο δε άρθρο 32 παρ.4 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι "Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου αρχίζει την 1-11-2011". Με το νόμο αυτό επιχειρήθηκε η διαμόρφωση ενός ενιαίου συστήματος βαθμολογικών προαγωγών και μισθολογικής εξέλιξης του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης, με σκοπό, κατά τα αναφερόμενα στην αιτιολογική έκθεση, αφενός την άμεση αντιμετώπιση της οξείας δημοσιονομικής κρίσης και την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών και αφετέρου τον εξορθολογισμό του δημόσιου τομέα, την άρση των ανισοτήτων στις συνολικές αμοιβές των υπαλλήλων, την ανταμοιβή της εργασίας βάσει του παραγόμενου αποτελέσματος, την προσέλκυση ικανού στελεχιακού δυναμικού και την προώθηση των αναπτυξιακών και κοινωνικών προτεραιοτήτων της Χώρας. 5. Περαιτέρω, ο ν. 4093/2012 "Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016- Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016", στην παράγραφο Γ', υποπαραγράφο Γ1 του άρθρου πρώτου αυτού, υπό τον τίτλο "Μισθολογικές Διατάξεις του Δημοσίου Τομέα", περ. 2 και 12, ορίζει, αντίστοιχα, τα εξής: "2. Αναστέλλεται μέχρι 31-12-2016, η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19 και της περίπτωσης β' του τελευταίου εδαφίου της παρ.2 του άρθρου 29 του ν. 4024/2011 (Α' 226). Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν από 31-10-2012" και "12. Οι διατάξεις του Κεφαλαίου Δεύτερου του ν. 4024/2011 που αφορούν το βαθμολογικό και μισθολογικό

καθεστώς των υπαλλήλων του άρθρου 4 του ίδιου νόμου, έχουν ανάλογη εφαρμογή, από 1-1-2013, και στο προσωπικό των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (ΝΠΙΔ), που ανήκουν στο Κράτος ή σε ΝΠΔΔ ή σε ΟΤΑ, κατά την έννοια της επίτευξης κρατικού ή δημόσιου ή αυτοδιοικητικού σκοπού, εποπτείας, διορισμού και ελέγχου της πλειοψηφίας της Διοίκησής τους, συμπεριλαμβανομένων των Γενικών και Τοπικών Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων, ή επιχορηγούνται τακτικά, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από πόρους των ως άνω φορέων κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, καθώς και των λοιπών δημόσιων επιχειρήσεων, οργανισμών και ανωνύμων εταιριών, που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (Α' 314), όπως έχουν τροποποιηθεί με τις διατάξεις της παρ. 1α του άρθρου 1 του ν. 3899/2010 (Α' 212). [...]. Από την έναρξη ισχύος των διατάξεων της παρούσας περίπτωσης, για τους ανωτέρω παύουν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 31 του ν. 4024/2011, εκτός από αυτές της παραγράφου 2". Με τις διατάξεις του νόμου αυτού, προς εφαρμογή του εγκριθέντος με το ν. 4046/2012 δεύτερου Μνημονίου Συνεννόησης, ο νομοθέτης, αφού διαπίστωσε ότι η οικονομική ύφεση συνεχίζεται και ότι η Χώρα εξακολουθεί να έχει συνεχή προβλήματα με τη φορολογική "συμμόρφωση", την είσπραξη ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Κράτος και την προώθηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, αποφάσισε να λάβει και πάλι, μεταξύ άλλων, ως άμεσο μέτρο στο πλαίσιο αυτό για την αντιμετώπιση της παρατεταμένης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης, με την επίμαχη διάταξη της περίπτωσης 12 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του εν λόγω ν. 4093/2012, την ένταξη από 1-1-2013 του προσωπικού του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο ενιαίο βαθμολόγιο και μισθολόγιο, που είχε θεσπιστεί με το ν.4024/2011. Το μέτρο αυτό αποτελεί τμήμα ευρύτερου, ολοκληρωμένου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής "Μεσοπρόθεσμο Σχέδιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016" και προώθησης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων της ελληνικής οικονομίας, που αποσκοπεί στην κάλυψη των άμεσων οικονομικών αναγκών της Χώρας, όσο και τη βελτίωση της μελλοντικής δημοσιονομικής κατάστασης, δηλαδή στην εξυπηρέτηση σκοπών που συνιστούν σοβαρούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, δυνάμενους να δικαιολογήσουν κατ' αρχήν τη λήψη μέτρων ρύθμισης μισθολογικών δαπανών του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, δεδομένου ότι συνδέεται με την εκπλήρωση υποχρεώσεων, που απορρέουν από τη συμμετοχή της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη, ότι και τα αναφερόμενα στην περ.12 της παραγράφου Γ' υποπαραγράφο Γ1 του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012 νομικά πρόσωπα λειτουργούν χάριν του δημοσίου συμφέροντος και, λόγω ακριβώς της ουσιαστικής ένταξής τους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και του σκοπού τους, είναι δυνατή, με ειδική νομοθετική πρόβλεψη, η υπαγωγή τους σε καθεστώς μισθολογικών μέτρων, που αποσκοπούν στην αναμόρφωση του συστήματος οικονομικών απολαβών του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης. Εξάλλου, με το Ν. 4354/2015 άρθρο 34, από την έναρξη ισχύος αυτού (1.1.2016)καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 12 έως 25,28,29,30 του ν.4024/2011, η περ.12 της υποπαραγράφου Γ1 της παρ.Γ του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 και στο άρθρο 31 παρ.1 του ν. 4354/2015 (ΦΕΚ Α' 176/16-12-2015), ορίζεται ότι "Στο τέλος της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ1 της παρ. Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222), προστίθεται νέο εδάφιο, από τότε που ίσχυσε, ως εξής: Για τους υπαλλήλους των φορέων της περίπτωσης 12, η αναστολή των διατάξεων του πρώτου εδαφίου ισχύουν από 1-1-2013". 6.Στο άρθρο 1 του ν. 3920/2011 "Εξυγίανση, αναδιάρθρωση και ανάπτυξη των αστικών συγκοινωνιών Περιφέρειας Αττικής και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α' 33/3-3-2011), ορίζεται ότι: Οι δημόσιες συγκοινωνίες, που εκτελούνται μέσα στα όρια της Περιφέρειας Αττικής, όπως αυτή ορίζεται στο ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α'), εκτός από τις νήσους, οι οποίες εξυπηρετούν το γενικότερο δημόσιο συμφέρον, αναδιρθρώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Όπου στον παρόντα νόμο γίνεται μνεία στον "Όμιλο ΟΑΣΑ" ή στις "Εταιρίες του Ομίλου ΟΑΣΑ" νοούνται ο ΟΑΣΑ και οι εταιρίες της παραγράφου 1 του άρθρου 7 (παρ.1). Προκειμένου να εξυπηρετηθεί το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, που συνίσταται στην αποδοτικότερη λειτουργία των ακόλουθων φορέων-εταιριών προς όφελος του επιβατικού κοινού και της Εθνικής Οικονομίας με την παράλληλη τεχνικοοικονομική εξυγίανσή τους, οι εταιρίες "Ανώνυμη Συγκοινωνιακή Εταιρία Θερμικών Λεωφορειών" ("ΕΘΕΛ"), "Ηλεκτροκίνητα Λεωφορεία Περιοχής Αθηνών Πειραιώς Ανώνυμη Εταιρία" ("ΗΛΠΑΠ"), "Αττικό Μετρό Εταιρία Λειτουργίας Ανώνυμη Εταιρία" ("ΑΜΕΛ"), "Ηλεκτρικοί Σιδηρόδρομοι Αθηνών Πειραιώς Ανώνυμη Εταιρία" ("ΗΣΑΠ") και "ΤΡΑΜ Ανώνυμη Εταιρία" ("ΤΡΑΜ") μετασχηματίζονται κατά τις ειδικές διατάξεις του παρόντος νόμου (παρ.2). Από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της

Κυβερνήσεως: α)... β) Η ΑΜΕΛ τίθεται σε διαδικασία συγχώνευσης με τον ΗΣΑΠ και την ΤΡΑΜ με απορρόφηση των τελευταίων από την πρώτη. Με τη συντέλεση της συγχώνευσης, σύμφωνα με την παράγραφο 6, η ΑΜΕΛ μετονομάζεται σε "Σταθερές Συγκοινωνίες Ανώνυμη Εταιρία" ("ΣΤΑΣΥ") (παρ.5 περ. β'). Για τις συγχωνεύσεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 134 Α') και των άρθρων 68 επ. του κ.ν. 2190/1920 (ΦΕΚ 216 Α'), με τις ακόλουθες παρεκκλίσεις: ....(παρ.6). Στη συνέχεια, εκδόθηκε η 28737/2637/10-6-2011 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων (ΦΕΚ Β' 1454/17-6-2011), με την οποία συγχωνεύθηκαν οι ανώνυμες εταιρίες "ΑΜΕΛ ΑΕ", "ΗΣΑΠ ΑΕ" και "ΤΡΑΜ ΑΕ" και μετονομάστηκε η νέα εταιρία, που προέκυψε από τη συγχώνευση αυτή, σε "ΣΤΑΣΥ ΑΕ". Τέλος, στο άρθρο 7 παρ.1 του ανωτέρω ν. 3920/2011, ορίζεται ότι "Ο ΟΑΣΑ, οι ΟΣΥ και ΣΤΑΣΥ υπάγονται στο ν. 3429/2005 (ΦΕΚ 314 Α')". Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι η "ΣΤΑΣΥ ΑΕ", η οποία υπάγεται στο ν. 3429/2005 "Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (ΔΕΚΟ)", υπόκειται στις ρυθμίσεις των προαναφερθεισών διατάξεων του ν. 4024/2011 και της περ.12 της υποπαραγράφου Γ1 της παρ. Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012.

7. Από τις προαναφερόμενες διατάξεις προκύπτει, ότι αρχικά, με το ν.4024/2011, θεσμοθετήθηκε ενιαίο βαθμολόγιο και μισθολόγιο για τους υπαλλήλους του στενού δημόσιου τομέα, το οποίο δεν καταλάμβανε το προσωπικό της αναιρεσείουσας ανώνυμης εταιρείας, όμως με το άρθρο 31 του ίδιου νόμου και υπό τον τίτλο "Αναλογικές ρυθμίσεις για νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα", για το ανωτέρω προσωπικό προβλέφθηκε ανώτατο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβών προσωπικού και θέσπιση ανωτάτου ορίου μέσου μισθολογικού κόστους ύψους 1.900 ευρώ, με πρόβλεψη ότι, σε περίπτωση που από την εφαρμογή αυτού του ορίου θα προέκυπτε μείωση αποδοχών ανώτερη του 25%, η μείωση θα ήταν σταδιακή, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ.2 του άρθρου 29 του ν.4024/2011, εφαρμοζόμενο αναλογικώς. Κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών οι αναιρεσείοντες - αναιρεσίβλητοι, με βάση το προβλεπόμενο ανώτατο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβών, υπέστησαν την 1-11-2011 μειώσεις επί των κατά την 31 Οκτωβρίου 2011 αποδοχών τους, μέχρι ποσοστού 25% αμέσως, ετεροχρονιζόμενες κατά το τυχόν υπερβάλλον μετά την 31η Δεκεμβρίου 2016. Ακολούθως, με το ν.4093/2012, από 1-1-2013 υπήχθη στο μισθολόγιο και βαθμολόγιο του στενού δημόσιου τομέα, από το οποίο μέχρι τότε εξαιρείτο, και το προσωπικό της "ΣΤΑ.ΣΥ. ΑΕ", με συνέπεια την εφεξής κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τον καθορισμό των αποδοχών της συγκεκριμένης κατηγορίας μισθωτών, που καταλαμβάνονται πλέον από τη ρύθμιση της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του ν. 4024/2011. Κατά την ένταξη του προσωπικού της εταιρείας "ΣΤΑ.ΣΥ.ΑΕ", από 1-1-2013, στο ενιαίο βαθμολόγιο και μισθολόγιο του ν.4024/2011 σύμφωνα με την περ.12 υποπ. Γ1 παρ. Γ του άρθρου πρώτου ν.4093/2012, διαμορφώθηκαν οι αποδοχές του προσωπικού της με βάση το ενιαίο βαθμολόγιο και μισθολόγιο του ν.4024/2011 και από την έναρξη ισχύος των διατάξεων αυτών (1-1-2013) έπαυσε η ισχύς των διατάξεων "αναλογικές ρυθμίσεις για νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημοσίου τομέα" του άρθρου 31 του ν.4024/2011, εκτός της παρ.2 αυτού. Κατά τον προσδιορισμό των αποδοχών, την 1-1-2013, με βάση τις διατάξεις του ενιαίου μισθολογίου, επήλθαν, επί το πλείστον, μειώσεις επί των κατά την 31 Δεκεμβρίου 2012 προκυπτουσών από την εφαρμογή της πρώτης μειώσεως αποδοχών και κατ'εφαρμογή των διατάξεων αυτών οι αναιρεσείοντες υπήχθησαν σε μειώσεις μέχρι ποσοστού 25% με την ένταξή τους, ετεροχρονιζόμενες μετά την 31 Δεκεμβρίου 2016 κατά τα τυχόν υπερβάλλοντα ποσά. Κατά τις ανωτέρω διατάξεις και το, με βάση τις οικείες αιτιολογικές εκθέσεις, σκοπό θέσπισής τους, αφενός της άμεσης αντιμετώπισης της οξείας δημοσιονομικής κρίσης και της εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών και αφετέρου του εξορθολογισμού της δημόσιας διοίκησης, της άρσης των ανισοτήτων στις συνολικές αμοιβές των υπαλλήλων και της ανταμοιβής της εργασίας βάσει του παραγόμενου αποτελέσματος, συνάγεται ότι τυγχάνουν εφαρμοστέες δύο μειώσεις, ήτοι μια την 1-11-2011 επί των κατά την 31 Οκτωβρίου 2011 αποδοχών μέχρι ποσοστού 25% αμέσως, με βάση το προβλεπόμενο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβών, ετεροχρονιζόμενη κατά το υπερβάλλον, και μια την 1η Ιανουαρίου του 2013 κατά ποσοστό πάλιν μέχρι 25% επί των προκυπτουσών την 31-12-2012 από την εφαρμογή της πρώτης μειώσεως αποδοχών, ετεροχρονιζόμενη, κατά το τυχόν υπερβάλλον, μετά την 31-12-2016. Οι ρυθμίσεις αυτές εισήχθησαν, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, για την άμεση αντιμετώπιση της οξείας δημοσιονομικής κρίσης και για τον εξορθολογισμό της δημόσιας διοίκησης και την άρση των ανισοτήτων στις συνολικές αμοιβές των υπαλλήλων, η δεύτερη δε ρύθμιση αποτελεί τμήμα ευρύτερου

ολοκληρωμένου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής "Μεσοπρόθεσμο Σχέδιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016" και προώθησης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων της ελληνικής οικονομίας. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, ότι, δηλαδή, τυγχάνει εφαρμοστέα μία ενιαία μείωση επί των κατά την 31η Οκτωβρίου 2011 αποδοχών, δεν συνάγεται 1) από τη ρύθμιση της περ.2 της παρ.Γ υποπ.Γ1 του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012, με την οποία αναστάλη μέχρι 31-12-2016, μεταξύ άλλων, και η εφαρμογή της περίπτωσης β του τελευταίου εδαφίου της παρ.2 του άρθρου 29 του ν. 4024/2011, δηλαδή η εφαρμογή της υπερβάλλουσας το 25% μείωσης και τούτο, διότι η αναστολή αυτή, που εισάγεται με το ίδιο πρώτο άρθρο του νόμου 4093/2012, με το οποίο εισάγεται και η ένταξη από 1-1-2013 του προσωπικού του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, αναφέρεται στην τυχόν προκύπτουσα υπερβάλλουσα μείωση του 25% λόγω της εφαρμογής των διατάξεων περί ενιαίου μισθολογίου και εναρμονίζεται με τον επιδιωκόμενο με το μέτρο αυτό σκοπό εξορθολογισμού της δημόσιας διοίκησης με την ένταξη από 1-1-2013 του προσωπικού του ευρύτερου δημόσιου τομέα στις διατάξεις περί ενιαίου μισθολογίου ν.4024/2011 και 2) από τη διάταξη του άρθρου 31 παρ.1 του ν.4354/2015, με την οποία ορίστηκε ότι για τους υπαλλήλους των φορέων της περίπτωσης 12 η αναστολή των διατάξεων του πρώτου εδαφίου ισχύουν από 1-1-2013 και τούτο, διότι αυτή δεν έχει την έννοια αναστολής των διατάξεων περί υπαγωγής του προσωπικού του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο αλλά αφορά την αναστολή της υπερβάλλουσας μείωσης του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 29 παρ. 2 του ν.4024/2011 και τέθηκε ενόψει της κατάργησης με τον ίδιο νόμο (4354/2015 άρθρο 34 αυτού) της περ.12 παρ.Γ υποπ.Γ1 του ν.4093/2012, ώστε και μετά την κατάργηση της διάταξης αυτής(περ.12) να ισχύει για το προσωπικό του ευρύτερου δημόσιου τομέα η αναστολή της ανωτέρω υπερβάλλουσας μείωσης.

8.Ο προβλεπόμενος από τη διάταξη του άρθρου 560 αρ.1 ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης ιδρύεται, αν παραβιάσθηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου. Ο κανόνας ουσιαστικού δικαίου παραβιάζεται, εάν δεν εφαρμοσθεί, ενώ συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ή, αντίθετα, αν εφαρμοσθεί, ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοσθεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε ως ψευδής ερμηνεία του κανόνα δικαίου (όταν προσδίδεται σε αυτόν έννοια διαφορετική από την αληθινή) είτε ως κακή εφαρμογή (όταν γίνεται εσφαλμένη υπαγωγή των περιστατικών της ατομικής περίπτωσης), με αποτέλεσμα την κατάληξη σε εσφαλμένο συμπέρασμα με τη μορφή του διατακτικού (ΟΛΑΠ 1/2016). Με τον παραπάνω λόγο αναίρεσης ελέγχονται τα σφάλματα του δικαστηρίου της ουσίας κατά την εκτίμηση της νομικής βασιμότητας της αγωγής και των ενστάσεων των διαδίκων, καθώς και τα νομικά σφάλματα κατά την αξιοποίηση των ουσιαστικών παραδοχών.

9.Στην προκειμένη περίπτωση, από την επισκόπηση των διαδικαστικών εγγράφων, κατ' άρθρο 561 παρ.2 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι οι ενάγοντες και ήδη αναιρεσείοντες, με την ένδικη, από 18-5-2015, αγωγή τους ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών, επικαλούμενοι ατομικές συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου με πλήρη απασχόληση, ζήτησαν να υποχρεωθεί η εναγομένη και ήδη αναιρεσίβλητη εταιρία με την επωνυμία "Σταθερές Συγκοινωνίες ΑΕ" να επιστρέψει στον καθένα από αυτούς τα εκεί αναφερόμενα ποσά, που παρακρατήθηκαν από τις νόμιμες αποδοχές τους κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2013 έως 30-9-2015, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. Γ' υποπαρ. Γ1 περ.12 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, λόγω εσφαλμένης υπαγωγής του τρόπου εκκαθάρισης των αποδοχών τους στις διατάξεις αυτές και λόγω αντίθεσης αυτών στις αναφερόμενες συνταγματικές διατάξεις και στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Επί της ανωτέρω αγωγής εκδόθηκε η 30/2016 απόφαση του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, με την οποία αυτή απορρίφθηκε, ως νόμω αβάσιμη. Κατά της πρωτόδικης απόφασης οι ενάγοντες άσκησαν την από 2-8-2016 (με αριθμό κατάθεσης 1494/03-08-2016) έφεση, επί της οποίας εκδόθηκε, ερήμην της όγδοης εκκαλούσας (μη διαδίκου στην αναιρετική δίκη) και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, η 629/2018 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση ως προς την ανωτέρω όγδοη εκκαλούσα, έγινε δεκτή αυτή ως προς τους λοιπούς εκκαλούντες, εξαφανίσθηκε η εκεί εκκαλουμένη απόφαση και, αφού δικάσθηκε εκ νέου η αγωγή, κρίθηκε νόμιμη κατά τις διατάξεις της παρ. Γ' υποπαρ. Γ1 περ.12 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, απορρίφθηκε κατ' ουσίαν ως προς τους έκτο, εικοστό και τριακοστή των εναγόντων και έγινε εν μέρει δεκτή ως προς τους λοιπούς. 10. Στην προκειμένη περίπτωση το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο της ουσίας, που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, δέχθηκε ανελέγκτως τα ακόλουθα : Ότι άπαντες οι ενάγοντες εργάζονται στην εναγομένη, ανώνυμη εταιρία που υπάγεται σε εκείνες του Κεφαλαίου Α' του

N.3429/2005, με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, με τις αναφερόμενες ειδικότητες ο καθένας και αντί των εκεί αναφερόμενων μικτών μηνιαίων αποδοχών κατά το μήνα Οκτώβριο του 2011. Ότι τον μήνα Ιούνιο του 2010 και ενόσω βρισκόταν σε ισχύ η από 2008-2009 συλλογική σύμβαση εργασίας, με την οποία ρυθμιζόνταν οι όροι εργασίας και οι σχέσεις όλων των υπαλλήλων προς την εργοδότη εταιρία, η εναγομένη μείωσε μονομερώς, για πρώτη φορά, τις αποδοχές των εναγόντων, επικαλούμενη τις διατάξεις των Ν.3833/2010, 3845/2010 και 3899/2010, αντιστοίχως, κατά 7% με τον πρώτο νόμο, κατά επιπλέον ποσοστό 3% με τον δεύτερο νόμο, κατά 10% με τον τρίτο νόμο. Ότι, με τους Ν.4024/2011 και 4093/2012 ακολούθησαν και νέες μειώσεις των αποδοχών των εναγόντων, ειδικότερα δε οι περισσότεροι από αυτούς, όπως συνομολογεί και η εναγομένη στις προτάσεις της, με την ένταξή τους στο μισθολόγιο υπέστησαν μειώσεις υπερβαίνουσες το ποσοστό του 25%. Ότι η ένταξη των εναγόντων στο μισθολόγιο του Ν.4024/2011 από 1.1.2013 δεν μπορεί να οδηγήσει σε μείωση των αποδοχών τους σε ποσοστό μεγαλύτερο του 25%, όπως προβλέπει το άρθρο 29 του Ν.4024/2011, αθροιζόμενων μάλιστα και των ήδη επιβληθεισών - κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 31 Ν.4024/2011 - σε αυτούς μειώσεων από 1.11.2011, σε σχέση με τις καταβαλλόμενες σε αυτούς αποδοχές κατά τον μήνα Οκτώβριο του 2011, καθόσον μάλιστα η εφαρμογή της διάταξης που προέβλεπε την ισόποση κατανομή σε χρονικό διάστημα δύο ετών (1.11.2012 έως 1.11.2014) της υπερβάλλουσας το 25% μείωσης των αποδοχών τους ανεστάλη για το διάστημα από 31.10.2012 έως 31.12.2016. Ότι με βάση αυτά: α) οι μικτές αποδοχές του 1ου ενάγοντος, που ανέρχονταν κατά τον μήνα Οκτώβριο του 2011 σε 3.674,17€, διαμορφώθηκαν από 1-1-2013, μετά δηλαδή την ένταξή του στο ενιαίο μισθολόγιο του Ν.4024/2011, σε 2.275,39€, είναι μειωμένες σε ποσοστό ανώτερο του 25%, ενώ θα έπρεπε να διαμορφωθούν σε (3.674,17€- 25% [918,54€]=) 2.755,63€. Ότι συνολικά δηλαδή στον 1° ενάγοντα οφείλεται διαφορά (2.755,63€-2.275,39€=) 480,24€ για κάθε μήνα από τον Ιανουάριο του 2013 έως τον Σεπτέμβριο του 2015, περιοριζόμενη όμως αυτή στο μικρότερο αιτούμενο ποσό των 425,13€ και συνολικά του οφείλεται το ποσό των (425,13X33=) 14.029,29€. Στη συνέχεια το Δικαστήριο της ουσίας, αφού προσδιόρισε κατά τον πιο πάνω τρόπο τις αποδοχές για τους λοιπούς ενάγοντες, όπως αυτές διαμορφώθηκαν την 1.1.2013 λόγω της ένταξής τους στο ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο του Ν.4024/2011, με βάση αυτές, σε σχέση με τις μικτές αποδοχές τους κατά μήνα Οκτώβριο του 2011, εξήγαγε την προκύπτουσα υπερβάλλουσα πέραν του 25% μείωση των αποδοχών έναντι εκείνων του Οκτωβρίου του 2011 και επιδίκασε σε κάθε ενάγοντα για το ένδικο χρονικό διάστημα, από 1-1-2013 έως 31/9/2015, τα ακόλουθα ποσά: Στον 1ο 14.029,29 ευρώ, στο 2ο 12.613,26 ευρώ, στην 3η 11.875,05€, στην 4η 13.517,79€, στον 5ο 987,69€, στον 7ο 15.313,65€, στον 9ο 15.150,63€, στον 10ο 14.033,91€, στην 11η 14.460,60€, στον 12ο 15.908,97€, στον 13° 17.815,38€, στον 14° 17.038,23€, στον 15° 4.800,51€, στον 16° 8.364,84€, στον 17° 2.347,29€, στον 18° 9.716,85€, στον 19° 14.262,27€, στον 21° 3.260,40€, στον 22° 778,14€, στον 23° 7.604,19€, στην 24η 157,74€, στον 25° 479,49€, στην 26η 3.505,59€, στην 27η 5.432,46€, στον 28° 4.257,33€ και στον 29° 3.260,40€. Ότι για τους έκτο, εικοστό και τριακοστό των εναγόντων οι μειώσεις δεν υπερβαίνουν το 25% και για αυτούς δεν οφείλονται διαφορές αποδοχών για το ένδικο χρονικό διάστημα. Ότι η εναγομένη προέβη από 1-1-2013 σε μειώσεις των μηνιαίων αποδοχών των εναγόντων, που, αθροιζόμενες με τις προηγηθείσες μειώσεις του μηνός Νοεμβρίου του 2011, υπερβαίνουν σε ποσοστό το 25% σε σχέση με τις αποδοχές που λάμβαναν κατά τον κρίσιμο μήνα Οκτώβριο του 2011 οι 1ος, 2ος, 3η, 4η, 5ος, 7ος, 9ος, 10ος, 11η, 12ος, 13ος, 14ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 21ος, 22ος, 23ος, 24η, 25ος, 26η, 27η, 28ος και 29ος των εναγόντων, γεγονός που αποτελεί μονομερή παράνομη βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας τους και δημιουργεί σε αυτή υποχρέωση να τους καταβάλει για το επίδικο διάστημα τη διαφορά των αποδοχών τους, όπως αναλυτικά αναφέρεται παραπάνω, με την επισήμανση ότι τα επιπλέον χρηματικά ποσά που οι ρηθέντες ενάγοντες δικαιούνται αποτελούν ακαθάριστες (μικτές) αποδοχές, οι οποίες υπόκεινται και στις αντίστοιχες κρατήσεις. Ότι η μείωση των αποδοχών του 6ου, 20ού και 30ού των εναγόντων από 1.1.2013 είναι σύννομη, καθώς, αθροιζόμενης και εκείνης που συντελέστηκε από 1.11.2011, δεν υπερβαίνει σε ποσοστό το 25% σε σχέση με τις καταβαλλόμενες σε αυτούς αποδοχές κατά το μήνα Οκτώβριο του 2011. Με βάση τα ανωτέρω, το Δικαστήριο της ουσίας, αφού έκρινε ότι οι επίμαχες διατάξεις του Ν.4093/2012 είναι συμβατές με τις συνταγματικές διατάξεις των άρθρων 4 παρ.1,2 και 5,22 παρ.2,23 παρ.1,106 παρ.1,76 παρ.1 και 72 παρ.4 και τις υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις της ΕΣΔΑ, απέρριψε τον συναφή περί αντισυνταγματικότητας πρώτο λόγο έφεσης των εναγόντων, δέχθηκε κατ' ουσίαν τους δεύτερο και τρίτο

λόγους έφεσης, με τους οποίους οι ενάγοντες προέβαν εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του ν.4093/2012 (άρθρο πρώτο παρ.Γ Υποπ.Γ1 περ..12) και του άρθρου 29 παρ.2 του ν.4024/2011,εξαφάνισε την εκεί εκκαλουμένη, δίκασε εκ νέου την αγωγή και απέρριψε αυτήν κατ' ουσίαν για τους έκτο, εικοστό και τριακοστό ενάγοντες, έκανε αυτή δεκτή κατ'ουσίαν για τους λοιπούς και επιδίκασε τα προαναφερόμενα για τον καθένα τους ποσά, ως διαφορές αποδοχών του χρονικού διαστήματος από 1-1-2013 έως 30-9-2015.

11.Με την κρίση του αυτή το Δικαστήριο της ουσίας, δεχόμενο, κατά τις ανέλεγκτες παραδοχές του, ότι για τους αναιρεσιόντες-αναιρεσιβλήτους τυγχάνει εφαρμοστέα μια μείωση, την 1-1-2013, μέχρι ποσοστού 25% επί των κατά το μήνα Οκτώβριο του 2011 αποδοχών τους και κρίνοντας νόμω βάσιμη την αγωγή, παραβίασε ευθέως με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 29 παρ.2 τελευταίο εδάφιο του ν.4024/2011 και της περίπτωσης 12 της υποπ.Γ1 της παρ.Γ του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012. Τούτο, διότι, κατ'ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων, με την ένταξη του προσωπικού της αναιρεσιούσας -αναιρεσίβλητης στις διατάξεις του ενιαίου μισθολογίου και βαθμολογίου του ν.4024/2011 (Κεφάλαιο δεύτερο αυτού άρθρο 4 επ.), οι αποδοχές των αναιρεσιβλήτων-αναιρεσιόντων προσδιορίστηκαν την 1-1-2013 με βάση τις διατάξεις αυτές (ενιαίου μισθολογίου και βαθμολογίου) και σε σχέση με τις προκύπτουσες αποδοχές της 31-12-2012, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί από την εφαρμογή την 1-11-2011 της πρώτης μείωσης μέχρι ποσοστού 25% με βάση το προβλεπόμενο όριο μέσου κατά κεφαλή κόστους αμοιβών, την 1-1-2013 υπήχθησαν περαιτέρω σε μειώσεις, με βάση την εφαρμοστέα μείωση κατά ποσοστό μέχρι 25%, ετεροχρονιζόμενη κατά το τυχόν υπερβάλλον μετά την 31-12-2016. Οι επίμαχες διατάξεις είναι συνταγματικά ανεκτές, καθόσον μ' αυτές ο νομοθέτης προέβη στην ένταξη του προσωπικού του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο νέο μισθολόγιο, ως άμεσο μέτρο για τον εξορθολογισμό της δημόσιας διοίκησης και την αντιμετώπιση της, κατά την εκτίμησή του, συνεχιζόμενης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης. Το μέτρο δε αυτό αποτελεί τμήμα ενός ευρύτερου, ολοκληρωμένου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής ("Μεσοπρόθεσμο Σχέδιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 - 2016") και προώθησης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων της ελληνικής οικονομίας, το οποίο αποσκοπεί, τόσο στην κάλυψη των άμεσων οικονομικών αναγκών της Χώρας και την αντιμετώπιση των ιδιαίτερα αυξημένων ελλειμμάτων, όσο και στη βελτίωση της μελλοντικής δημοσιονομικής κατάστασής της, δηλαδή στην εξυπηρέτηση σκοπών, που συνιστούν σοβαρούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, δυνάμενους να δικαιολογήσουν, κατ' αρχήν, τη λήψη μέτρων περιστολής μισθολογικών δαπανών του Δημοσίου, δεδομένου ότι συνδέεται με την εκπλήρωση υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμμετοχή της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Επομένως, το επίδικο μέτρο, που συνεπάγεται την περαιτέρω διπλή μείωση των αποδοχών του προσωπικού του ευρύτερου δημόσιου τομέα, το οποίο, λόγω της φύσης του, συμβάλλει άμεσα στην περιστολή των δημόσιων δαπανών, δεν παρίσταται απρόσφορο, και μάλιστα προδήλως, για την επίτευξη των επιδιωκόμενων ως άνω σκοπών, ούτε μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν ήταν αναγκαίο, δεδομένου ότι με αυτό το μέτρο, το οποίο καταλαμβάνει γενικά όλους τους μισθωτούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, γίνεται προσπάθεια εξοικονόμησης και περιορισμού των διογκωμένων δαπανών του Δημοσίου. Ακόμη, η εκτίμηση του νομοθέτη, ως προς τα ληπτέα μέτρα για την αντιμετώπιση της διαπιστωθείσας από αυτόν κρίσιμης κατάστασης, υπόκειται σε οριακό δικαστικό έλεγχο (πρβλ. ΣτΕ Ολομ. 3372, 3373/2015, 3404-3406/2014, 3177/2014, 1286/2012, σκ. 16, 668/2012, σκ. 35), δεδομένου ότι ο νομοθέτης απολαμβάνει μεγάλης ελευθερίας επιλογής στη χάραξη της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, ιδίως όταν η επιλογή αυτή αναφέρεται σε χορήγηση παροχών και εντάσσεται σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής που αποσκοπεί στη δημοσιονομική εξυγίανση, ενόψει των περιορισμένων πόρων του κράτους (βλ. απόφαση Ε.Δ.Δ.Α., Κ. και ΑΔΕΔΥ κατά Ελλάδος, της 7.5.2013, σκ. 39). Κατά συνέπεια, τυχόν ύπαρξη εναλλακτικών λύσεων για το νομοθέτη δεν καθιστά από μόνη της μη αιτιολογημένη την επίδικη ρύθμιση ούτε, άλλωστε, υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο η συγκεκριμένη επιλογή, αν, δηλαδή, ο νομοθέτης επέλεξε τον καλύτερο τρόπο χειρισμού του προβλήματος ή αν έπρεπε να είχε ασκήσει διαφορετικά την εξουσία του (πρβλ. Ε.Δ.Δ.Α., Κ. και ΑΔΕΔΥ κατά Ελλάδος, σκ. 48). Περαιτέρω, ενόψει του κατά τα ανωτέρω προκύπτοντος ποσοστού μείωσης των αποδοχών και του λόγου της θέσπισής του, καθώς και του ύψους, στο οποίο είχαν διαμορφωθεί κατά τον κρίσιμο χρόνο οι αποδοχές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η κατάργησή τους στερείται, προδήλως, εύλογης βάσης, ούτε ότι η επερχόμενη με αυτήν μείωση των συνολικών αποδοχών θέτει σε διακινδύνευση την αξιοπρεπή διαβίωση

των υπαλλήλων (ΣΤΕΟΛ 1310/2019 σκ16.) Υπό τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα, με την αμφισβητούμενη διάταξη της περίπτωσης 12 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, δεν παραβιάζεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και της προστασίας των δικαιωμάτων των προαναφερόμενων αναιρεσιόντων και, συνεπώς, αυτή δεν αντίκειται στην κατοχυρωμένη από το άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος αρχή της αναλογικότητας ούτε στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. Κατά συνέπεια, ο από τον αρ.1 του άρθρου 560 αρ.1 ΚΠολΔ παραπεμφθείς δεύτερος λόγος της από 21-3-2018 αιτήσεως της αναιρεσιούσας εργοδότης είναι βάσιμος. Αντίθετα, ο από τον αρ.1 του άρθρου 560 ΚΠολΔ παραπεμφθείς μόνος λόγος της από 26-3-2018 αιτήσεως των αναιρεσιόντων εργαζομένων (και οι συναφείς αιτιάσεις περί εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής, άλλως περί μη εφαρμογής της διάταξης της περ.12 παραγράφου Γ υποπ.Γ1 του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012) είναι αβάσιμος.

11. Κατά τη γνώμη, όμως, τριών μελών της πλήρους Ολομέλειας του Αρείου Πάγου και συγκεκριμένα της αντιπροέδρου Δήμητρας Κοκοτίνη και των αρεοπαγιτών Διονυσίας Μπιτζούνη και Σταματικής Μιχαλέτου: "Στην προκείμενη περίπτωση, από τις προαναφερόμενες διατάξεις προκύπτουν τα εξής: Υπό το καθεστώς του ν. 4024/2011 οι αποδοχές του προσωπικού των δημοτικών επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, που εμπίπτουν στις διατάξεις του Κεφαλαίου Α του ν. 3429/2005, όπως η εταιρεία " ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΕ", εξαιρέθηκαν μεν της εφαρμογής του μισθολογίου που καθιερώθηκε για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, υπήχθησαν όμως, βάσει του άρθρου 31 του ν. 4024/2011, σε διπλό περιορισμό ανωτάτου ορίου, με κριτήρια αφενός την κατηγορία εκπαίδευσης, σε συνάρτηση με τις αποδοχές που προέβλεπε για κάθε τέτοια κατηγορία το μισθολόγιο, αφετέρου το μέσο κατά κεφαλή μισθολογικό κόστος, το οποίο δεν θα μπορούσε να υπερβαίνει το ποσό των 1.900 ευρώ ανά μήνα, ούτε, όπως ορίστηκε με την από 31-12-2011 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, το 65% του μέσου κατά κεφαλή κόστους της 31-12-2009. Από την 1-1-2013 το προσωπικό της εταιρείας "ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΕ" υπήχθη στο μισθολόγιο του στενού δημόσιου τομέα, από το οποίο μέχρι τότε εξαιρείτο, με συνέπεια όχι μόνο την άρση του ορίου της συνολικής μείωσης έως το 65% των αποδοχών της 31-12-2009, το οποίο πριν λίγους μήνες είχε ο νομοθέτης εισαγάγει, αλλά και την εφεξής κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τον καθορισμό των αποδοχών της συγκεκριμένης κατηγορίας μισθωτών, που καταλαμβάνονται πλέον από τη ρύθμιση της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του ν. 4024/2011. Ακολούθως την 1-1-2013 τέθηκε σε ισχύ η διάταξη της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, οπότε η εναγομένη εταιρεία προέβη σε εκ νέου περικοπές των αποδοχών των εναγόντων κατά ποσοστό 25%, οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει των αποδοχών που λάμβαναν την 31-12-2012. Η διάταξη αυτή ως προς τους εργαζόμενους της ως άνω εταιρείας εφαρμόζονταν έως τις 31-12-2012 αναλόγως (άρθρο 31 παρ. 7 του ν. 4024/2011), ενώ από 1-1-2013 εφαρμόζεται ευθέως, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι αυτοί να έχουν υποστεί ήδη τις αντίστοιχες μειώσεις κατά 25% επί των καταβαλλόμενων αποδοχών τους. Όμως, η ευθεία εφαρμογή, εξαιτίας της υπαγωγής του προσωπικού των επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο βαθμολόγιο και μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, δεν συνεπάγεται περαιτέρω μείωση των αποδοχών του προσωπικού αυτού, πλέον του 25% σε σύγκριση με εκείνες του μηνός Οκτωβρίου 2011, καθόσον αφενός η συγκεκριμένη διάταξη δεν προβλέπει ότι η αναστολή αφορά ειδικά συγκεκριμένες κατηγορίες υπαλλήλων (υπάλληλοι δημοσίου, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ), αφετέρου τυχόν αντίθετη ερμηνεία δεν συνάδει με τον σκοπό του νομοθέτη, που ήταν να μην υποστούν περαιτέρω μειώσεις όλοι οι εργαζόμενοι των οποίων οι αποδοχές είχαν ήδη περικοπεί από την 1-1-2011 κατά ποσοστό 25%, πλέον των περικοπών που υπέστησαν με τους νόμους 3833/2010, 3845/2010 και 3899/2010 και των περικοπών των επιδομάτων εορτών και αδειάς. Άλλωστε, καμία διάταξη νόμου δεν προβλέπει ότι με την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου θα μπορούσε να γίνει νέα μείωση του μισθού μέχρι το ποσοστό 25%. Το άρθρο 29 παρ. 1 του ν.4024/2011, το οποίο ίσχυε καθ' όλο το επίδικο χρονικό διάστημα, αρχικά με ανάλογη εφαρμογή και στη συνέχεια ευθέως, ορίζει σαφώς ότι το ανώτατο όριο περικοπής που θα γινόταν είναι 25%. Ούτε χωρεί διασταλτική ερμηνεία διατάξεων που συνιστούν επέμβαση στον πυρήνα της εργασιακής σχέσης, επιφέροντας μονομερώς ουσιώδη μείωση των αποδοχών, χωρίς αντίστοιχη μείωση της παροχής εργασίας. Ούτε, ασφαλώς, ήταν στις προθέσεις του νομοθέτη να προβεί σε δυσμενέστερη μεταχείριση των υπαλλήλων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, επιβάλλοντας μεγαλύτερης έκτασης μείωση των αποδοχών

τους, σε σχέση με την προβλεφθείσα για τους υπαλλήλους του στενού δημόσιου τομέα, καίτοι σε αυτούς κατ' αρχήν απέβλεπε το ενιαίο μισθολόγιο. Αν ο νομοθέτης επιθυμούσε ειδικά για τις εταιρείες του ευρύτερου δημόσιου τομέα να εφαρμοσθεί δύο φορές το πλαφόν μείωσης του 25%, θα το όριζε ρητά. Εξάλλου, η αιτιολογική έκθεση του ν. 4093/2012 ουδέν αναφέρει για τους λόγους της επιπρόσθετης μείωσης του μισθολογικού κόστους που επιβλήθηκε στο προσωπικό των ως άνω επιχειρήσεων. Επομένως, η αναστολή της υπερβάλλουσας μείωσης καταλαμβάνει τόσο τους υπαλλήλους του στενού δημόσιου τομέα, στους οποίους η διάταξη της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 εφαρμοζόταν ευθέως, όσο και τους εργαζόμενους του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως της εταιρείας "ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΕ", στους οποίους, όπως προεκτέθηκε, εφαρμοζόταν έως τις 31-12-2012 αναλόγως (άρθρο 31 παρ. 7 του ν. 4024/2011), ενώ από την 1-1-2013 η ίδια διάταξη εφαρμόζεται ευθέως. Κάτι διαφορετικό δεν προκύπτει από την προσθήκη με το άρθρο 31 του ν. 4354/2015 στο τέλος της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 νέου εδαφίου, το οποίο ορίζει ότι " για τους υπαλλήλους των φορέων της περίπτωσης 12 η αναστολή των διατάξεων του πρώτου εδαφίου ισχύει από 1-1-2013". Η συγκεκριμένη ημερομηνία τέθηκε ενόψει της ένταξης, από την ημερομηνία αυτή, των εργαζομένων της ΣΤΑΣΥ ΑΕ και των άλλων επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο βαθμολόγιο και μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, προκειμένου να ρυθμιστεί ο χρόνος επέλευσης της αναστολής των περαιτέρω μειώσεων των αποδοχών τους και όχι με σκοπό την εφαρμογή μιας επιπλέον μείωσης μέχρι 25% των ήδη μειωμένων από 1-11-2011 κατά ποσοστό μέχρι 25% αποδοχών τους. Αξίζει να σημειωθεί ότι, στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4354/2015 ουδεμία αιτιολογία διαλαμβάνεται τόσο σχετικά με την αναγκαιότητα της αναδρομικότητας της διάταξης του άρθρου 31 παρ. 1 του ν.4024/2011, όσο και με τους λόγους που επιβάλλουν τη δεύτερη αυτή μείωση αποδοχών. Αν ήθελε γίνει δεκτό ότι η διάταξη του άρθρου 31 παρ. 1 του ν. 4354/2015 συνεπάγεται, με αναδρομική ισχύ, νέα από 1-1-2013 δραστική περικοπή των αποδοχών των υπαλλήλων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, επισωρευτικά με την προηγούμενη της 1-11-2011, τότε η διάταξη αυτή, ως προς το χρόνο έναρξης εφαρμογής της, είναι αντισυνταγματική λόγω παράβασης των αρχών της ισότητας και της αναλογικότητας, διότι θα εισήγαγε δυσμενέστερη μεταχείριση των εργαζομένων των ΝΠΙΔ και των ΔΕΚΟ σε σχέση με τους εργαζόμενους στο Δημόσιο και στα ΝΠΔΔ, χωρίς να συντρέχει κάποιος αντικειμενικός λόγος που να δικαιολογεί τη δυσμενέστερη αυτή μεταχείριση και θα κατέληγε σε αιφνίδια, υπέρμετρη απώλεια των αποδοχών των εργαζομένων της εναγομένης εταιρείας σε σχέση με αυτή που ήδη, βάσει των διατάξεων του ν.4024/2011, είχε υποστεί το προσωπικό ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ, τους ΟΤΑ και τις επιχειρήσεις που εμπίπτουν στις διατάξεις του Κεφαλαίου Α του ν. 3429/2005, προσβάλλοντας έτσι την εργασιακή σχέση στον πυρήνα της χωρίς να συντρέχουν λόγοι που να καθιστούν αναγκαία την προσβολή αυτή.

Επομένως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, η ένταξη από 1-1-2013 του προσωπικού της επιχείρησης "ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΕ" στο βαθμολόγιο και μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων δεν έχει ως συνέπεια τη δυνατότητα εκ νέου περικοπής των αποδοχών τους κατά ποσοστό 25%, πέραν της περικοπής, κατά το ποσοστό αυτό, που είχε ήδη γίνει το 2011, ενώ η αναστολή της υπερβάλλουσας μείωσης των αποδοχών από 31-12-2012 έως 31-12-2016, η οποία προβλέπεται από την περίπτωση 2 της υποπαραγράφου Γ1 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, καταλαμβάνει τόσο τους υπαλλήλους του στενού δημόσιου τομέα, όσο και τους εργαζόμενους στις "ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΕ", στους οποίους έως τις 31-12-2012 εφαρμοζόταν αναλόγως, ενώ από 1-1-2013 ευθέως, με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να έχουν ήδη υποστεί τις αντίστοιχες μειώσεις κατά ποσοστό 25% επί των καταβαλλόμενων αποδοχών τους. Το Εφετείο που έκρινε ομοίως, δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 29 παρ. 2 εδάφιο τελευταίο του ν. 4024/2011 και της περίπτωσης 12 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, όπως βάσιμα υποστηρίζουν οι ενάγοντες με το μοναδικό λόγο της αναιρέσής τους από τον αριθμό 560 αρ. 1 του ΚΠολΔ. Αντίθετα, ο δεύτερος λόγος της αναιρέσης της εναγομένης εργοδότης, από τον αριθμό 560 αρ. 1 του ΚΠολΔ, με τον οποίο υποστηρίζει ότι το Εφετείο εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ίδιες πιο πάνω διατάξεις και δεν εφάρμοσε, ενώ ήταν εφαρμοστέες, τις διατάξεις του άρθρων 7 παρ. 1 στ, 27, 31 παρ. 1, 33 περ. α, β, 34 περ. α και β και 35 του ν. 4354/2015, είναι αβάσιμος." 12. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, ενόψει του ότι, κατά την πλειοψηφία στο Δικαστήριο τούτο άποψη, η εξεταζόμενη αγωγή, κατά παραδοχή του βασίμου πιο πάνω λόγου αναιρέσεως, κρίνεται μη νόμιμη κατά το μέρος που στηρίζεται στις προαναφερόμενες

διατάξεις, πρέπει: 1) Ο από το άρθρο 560 αρ.1 ΚΠολΔ μόνος λόγος της από 26-3-2018 αίτησης των αναιρεσιόντων-εργαζομένων για αναίρεση της 629/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών να απορριφθεί και στη συνέχεια, εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος προς διερεύνηση, να απορριφθεί στο σύνολό της η ένδικη από 26-3-2018 αίτηση τούτων (αναιρεσιόντων). 2) Ο από το άρθρο 560 αρ.1 ΚΠολΔ παραπεμφθεί ενώπιον της Ολομέλειας δεύτερος λόγος της από 21-3-2018 αιτήσεως της αναιρεσιούσας-εργοδότης να γίνει δεκτός και να ανααιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Ενόψει δε του ότι η υπόθεση δεν χρειάζεται άλλη διευκρίνιση ούτε επιφυλάχθηκε το Τμήμα που παρέπεμψε αυτήν (υπόθεση) στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου για την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αναιρετικού λόγου, πρέπει να κρατηθεί και να δικασθεί από την πλήρη Ολομέλεια (ΚΠολΔ 580 παρ.3 εδ α', βλ ΟΛΑΠ16/2015), να ερευνηθεί κατά το αναιρούμενο μέρος κατ' ουσίαν η έφεση, που ασκήθηκε από τους αναιρεσιβλήτους -εκκαλούντες (πλην της όγδοης εκκαλούσας, μη διαδίκου στην αναιρετική δίκη) και να απορριφθεί η τελευταία (έφεση). Τα δικαστικά έξοδα του δεύτερου βαθμού, καθώς και της παρούσας δίκης πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους, επειδή η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (ΚΠολΔ 179).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει 1) τη με το από 6-3-2020 δικόγραφο ασκηθείσα πρόσθετη παρέμβαση της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης "Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης(Δ.Ε.Υ.Α) όλης της χώρας" κατά της αναιρεσιούσας (εναγομένης) "ΣΤΑ.ΣΥ ΑΕ" και υπέρ των αναιρεσιβλήτων (εναγόντων), 2) τη με το από 11-11-2020 δικόγραφο ασκηθείσα πρόσθετη παρέμβαση των παρεμβαινόντων Γ. Σ. κλπ (συν.30) υπέρ των αναιρεσιβλήτων και κατά της αναιρεσιούσας "ΣΤΑ.ΣΥ ΑΕ" και 3)την από 26-3-2018, με αριθμό καταθέσεως 31082/2018, αίτηση των αναιρεσιόντων για αναίρεση της 629/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δικάσαντος ως Εφετείου.

Αναιρεί, κατά παραδοχή του δεύτερου λόγου της από 21-3-2018 αιτήσεως αναίρεσεως, με αριθμό καταθέσεως 27809/2018, την υπ' αριθμ. 629/2018 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δικάσαντος ως Εφετείου.

Κρατεί και δικάζει την υπόθεση.

Απορρίπτει την από 2-8-2016, με αρ. καταθ. 1494/3-8-2016, έφεση κατά της 30/2016 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών, ως προς τους λοιπούς εκκαλούντες πλην της όγδοης τούτων.

Και Συμψηφίζει στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων τα δικαστικά έξοδα του δεύτερου βαθμού, καθώς και της παρούσας δίκης.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 27 Μαΐου 2021.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στις 17 Ιουνίου 2021.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ